

www.ketab.ir

کودک، خانواده، انسان

نویسنده: آدل فابر والین مازلیش

مترجم: مهسا قاسمی

پارسیت

۱۰۷

کمیسیون انسان‌خانواده، افغانستان

نویسنده:	علی الین مازلیش
مترجم:	محمد قاسمی
ناشر:	یارنیک
ناظر فنی چاپ:	علی قربانی
طراح جلد:	علیرضا حسن زاده
صفحه آرایی:	زیبا کتاب
تاریخ و نوبت چاپ:	۱۴۰۴، اول
شمارگان:	۱۰۰۰ نسخه
شابک:	۹۷۸-۶۲۲-۴۶۶۲-۲۱-۴
قیمت:	۲۹۰,۰۰ تومان

০১২৭৫৯৯৮০৮

www.YarnikPub.ir

۹۹

برگ نوشت

۶	سخن آغازین
۷	سباس گزاری
۸	پیشگفتار نویسنده‌گان
۹	مقدمه: یک به روزرسانی
۱۱	فصل اول: در آغاز، کلمات بودند
۲۴	فصل دوم: آنها احساس می‌کنند که چه احساسی دارند
۳۲	فصل سوم: احساسات و تغییرات
۳۶	فصل چهارم: وقتی یک کودک به خودش اعتماد می‌کند
۴۲	فصل پنجم: رها کردن: گفتگویی درباره استقلال
۵۲	فصل ششم: «خوب» کافی نیست
۶۴	فصل هفتم: نقش‌هایی که برایشان تعریف می‌کنیم
۱۱۰	فصل هشتم: ذهن را تغییر ندهید، ذهنیت را تغییر دهید
۱۲۰	فصل نهم: ما همان چیزی را احساس می‌کنیم که احساس می‌کنیم
۱۳۱	فصل دهم: حفاظت؛ برای من، برای آن‌ها، برای همه ما
۱۳۷	فصل یازدهم: گناه و رنج
۱۴۶	فصل دوازدهم: خشم
۱۸۸	فصل سیزدهم: پرتره جدیدی از والدین
۱۹۴	سخن پایانی

۹۹

سخن آغازین

ما فرصت منحصر به فردی داشتیم. بیش از پنج سال، ما بخشی از کارگاه تربیتی بودیم که تحت هدایت شخصی دکتر حاپم جینات (روان‌شناس، مدرس و نویسنده) برگزار می‌شد. او از آن دسته معلمان نادر بود که می‌توانست مفاهیم دشوار را کاملاً واضح ارائه دهد، هر مطلبی که نیاز داشتیم دوباره بشنویم با استیاق تکرار می‌کرد و مدام ما را با ایده‌های جدیدی به وجود می‌آورد. در عوض، او از ما می‌خواست که آزمایش کنیم، یافته‌های خود را به اشتراک بگذاریم و پتانسیل خود را کشف کنیم.

این تجربه، نتایج گسترده‌ای به همراه داشت. در حالی که تلاش می‌کردیم تا نظریه‌ها را عملیاتی کنیم و به یک تفسیر شخصی از آن بررسیم، متوجه تغییراتی در خودمان، خانواده‌هایمان و اعضای گروه شدیم.

دکتر جینات با آموزش مهارت‌های ارزشمند، زندگی ما را دگرگون کردند. ما می‌خواهیم این دانش را به دیگر والدین انتقال دهیم و امیدواریم بتوانیم قدمی در جهت بهبود زندگی کودکان برداریم. به این ترتیب، هم قدردانی خود را از ایشان نشان می‌دهیم و هم به جامعه خدمت می‌کنیم.

۹۹

پیشگفتار نویسنده‌گان

تقریباً به محض اینکه ایده نوشتن این کتاب به ذهنمان خطرور کرد، متوجه شدیم که مشکلی داریم؛ چگونه می‌توانیم داستان خود را صادقانه بگوییم و حریم خصوصی اعضای گروه خود یا خانواده‌های خود را نقض نکنیم؟ تصمیم گرفتیم شخصیت‌هایی خلق کنیم که تجربیات آن‌ها ترکیبی از تجربیات خودمان و دیگر والدینی باشد که می‌شناختیم. جانت، راوی ما، بهترین و بدترین ما خواهد بود و اگرچه او هیچ‌کدام از ما نیست، اما به نفع همه ما صادقانه صحبت می‌کند.

آدل فابر
الین مازلیش

مقدمه: یک به روزرسانی

وقتی شنیدیم که ناشرمان قصد دارد کتاب «کودک، خانواده، انسان» را با جلد متفاوت و در اندازه‌ای بزرگ‌تر بازنیش کند، بسیار خوشحال شدیم. عمر مفید یک کتاب جیبی معمولی در کتاب فروشی چند هفته است. با این حال، کتاب اول ما، شانزده سال بعد (که در سال ۱۹۷۴ منتشر شده بود)، نه تنها همچنان قوی بود، بلکه قرار بود در قالب جذاب‌تری دوباره ظاهر شود. از همه مهم‌تر، این نسخه جدید به ما فرصتی می‌داد تا یک پس گفتار برای کتاب بنویسیم که آن را کاملاً وارد دهه ۱۹۹۰ و فراتر از آن می‌کرد.

ما با انجام کاری که سال‌های انجام نداده بودیم، شروع کردیم؛ کتاب خود را درباره خواندیم. این کار مانند ورق زدن آلبوم عکس قدیمی بود. خودمان را به سختی به یاد می‌آوردیم. آن زمان مادران جوانی بودیم که سعی می‌کردیم راه‌های مؤثرتری برای برخورد با فرزندانمان یاد بگیریم. حالا فرزندانمان بزرگ شده بودند و قرار بود مانندی را که یاد گرفته بودیم، به نسل جدیدی از والدین آموزش دهیم.

و چه دنبای متفاوتی بود! آنچه زمانی برای ماطبیعی و عادی بود، حالا عجیب و غریب به نظر می‌رسید. در کتاب قدیمی ما مادرانی که درباره آن‌ها می‌نوشتیم تقریباً همه خانه‌دار بودند و در خانه از فرزندانشان مراقبت می‌کردند و همه پدران در خارج از خانه مشغول کار بودند. در جمع ما فقط یک خانواده تک والدی بود و هیچ خانواده‌ای نبود که یکی از والدین ناتنی باشند، صرفاً به این دلیل که در آن زمان هیچ خانواده‌ای از این دست را نمی‌شناختمیم. همچنین زوج‌هایی که هر دو کار می‌کنند، مرد خانه‌دار، پرستاران کودک و یا کارکنان مهدکودک هم در آن جمع حضور نداشتند.

با این حال با خواندن هر فصل متوجه می‌شدیم که بعضی از دغدغه‌ها و چالش‌های والدین تغییر زیادی نکرده است. مادران و پدران امروزه هم نگران خوشحالی فرزندانشان، داشتن دوست، موفقیت در مدرسه و به طور کلی خوب بودن آن‌ها هستند؛ آن‌ها هنوز هم

از دعوا، غرغر، تأخیر، اتاق‌های کثیف و نافرمانی بچه‌ها آزار می‌بینند؛ و هنوز هم از احساس گناه، عصبانیت و فشار سنجیگان داشتن مستولیت یک انسان دیگر، رنج می‌برند. با افتخار متوجه شدیم که کتاب ما از بعضی جهات جلوتر از زمان خود بود. این کتاب ارتباط بین اعتماد کودک به احساساتش و توانایی او برای محافظت از خودش را برقرار می‌کرد؛ راه‌هایی برای رها کردن کودکان از ایفای نقش‌هایی که باعث شکستشان می‌شود را نشان می‌داد؛ و روش‌های متعددی برای تقویت عزت نفس را توصیف می‌کرد. همچنین دیدیم که نگاه واقع‌بینانه‌ای به خشم والدین داشته‌ایم (از ناراحتی‌های کوچک و گذرا تا خشم شدید و غیر قابل کنترل) و راه‌هایی برای مقابله با آن پیدا کرده‌ایم تا فرزندانمان قربانی مانشوند. بارها و بارها بر اهمیت احترام تأکید کردیم. احترام به والدین. احترام به کودکان. احترام به دشواری زندگی مشترک.

وقتی خواندن فصل آخر کتاب «کودک، خانواده، انسان» تمام شد، مجدد آن اطمینان و هیجانی که در ابتدا ما را به نوشتن آن سوق داده بود را تجربه کردیم. نه تنها این کتاب همچنان کاربرد داشت، بلکه اصول و مهارت‌هایی که در آن توصیه شده بود، به نظر ما حالا از هر زمان دیگری هم‌تر بودند. این روزها پر از استرس هستند. والدین تحت فشار زیادی تلاش می‌کنند همه کارها را به بقایی شکل انجام دهند. بسیاری سعی می‌کنند این کار را به تنها‌یی انجام دهند. انتظارات زیاد است. انرژی کم است. صبرها به سرآمدۀ زمان کافی در طول روز وجود ندارد. ما متقاعد شده‌ایم که این روش‌های صادقانه و دلسوزانه ارتباط می‌تواند سهم عمده‌ای در ثبات و سلامت روان خانواده‌های امروز داشته باشد.